

Griffiennr.: **CORRECTIONELE RECHTBANK LEUVEN**
2197
Parketnr.: **De openbare terechtzitting van 21 september 2011**

In de zaak van het openbaar ministerie

TEGEN

3886 , geboren te op wonende te

Beklaagde, op de zitting aanwezig en bijgestaan door meester
advocaat te

Beklaagd te :

Op de percelen gelegen te
eigendom van

Wat betreft de inbreuken gepleegd tot en met 31 augustus 2009: in overtreding van
de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening:

En wat betreft de inbreuken gepleegd vanaf 1 september 2009: in overtreding met
artikel 6.1.1. van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening:

Bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in
stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke schriftelijke vergunning, hetzij
in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de
termijn of schorsing van de vergunning : Meerbepaald:

1/ minstens tussen 4 mei 2008 en 22 juni 2010

een grond gewoonlijk te hebben gebruikt voor het opslaan van voertuigen en
allerhande materiaal en materieel, zijnde o.a. treinbielzen, houtresten, voertuigen,
machines, vrachtwagens, een container en een werfkraan

2/ minstens tussen 4 mei 2008 en 22 juni 2010

het hebben aangelegd van een verharding en meerbepaald: een parking in vierkante
betonnen stenen

3/ minstens tussen 4 mei 2008 en 27 januari 2009

een opslagruimte te hebben opgetrokken uit hout en ijzeren platen

4/ minstens tussen 4 mei 2008 en 26 januari 2009

een omheining te hebben opgetrokken rondom het erf

1. DE PROCEDURE

1.1.

De rechtbank nam kennis van:

- de stukken van het onderzoek
- de dagvaarding die werd betekend om te verschijnen voor de correctionele rechtbank
- de conclusie en stukken van partijen

1.2.

De rechtbank hoorde :

- de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur als eiser tot herstel, vertegenwoordigd door zijn raadsman
- het Openbaar Ministerie in haar vordering
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door zijn raadsman

De rechtbank beslist na tegenspraak.

1.3.

De strafvordering is regelmatig ingesteld én is ontvankelijk. Het inleidend dagvaardingsexploot werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 14 december 2010. Ook een bewijs van inschrijving in het vergunningsregister van de stad werd er door het openbaar ministerie bijgebracht.

Op de zitting van 18 januari 2011 verscheen de beklaagde vrijwillig om zich te verdedigen op een heromschrijving van de strafbaar gestelde periode voor de feiten onder tenlasteleggingen 2, 3 en 4, en dit naar de strafbaar gestelde periode tussen oktober 2007 en 4 mei 2008.

2. BESPREKING VAN DE TENLASTELEGGINGEN

Het onroerend goed waarop de dagvaarding betrekking heeft, is gelegen te [redacted], gekend onder perceelnummers [redacted] en [redacted]. De eigenaar van het onroerend goed is mevrouw [redacted]. De dagvaarding vermeldt bij materiële vergissing [redacted] i.p.v. [redacted]. Deze vergissing wordt dan ook rechtgezet.

Het onroerend perceel is gelegen deels in agrarisch gebied, deels in 'reservatiegebied'.

De beklaagde werd niet gedagvaard als eigenaar, maar als uitvoerder van de voorgehouden feiten onder de tenlasteleggingen. In tegenstelling tot hetgeen de beklaagde voorhoudt in zijn conclusie is het niet enkel de eigenaar die kan vervolgd worden.

Op 5 mei 2008 beschrijven de verbalisanten in hun aanvankelijk proces-verbaal, gestoffeerd met foto's de toestand van het onroerend goed onder de tenlastelegging.

De beklaagde werd ook verhoord door de verbalisanten.

Uit het strafdossier en de verklaringen die werden afgelegd, blijkt dat het de beklaagde is die het vermelde onroerend goed heeft aangewend voor het opslaan van gebruikte/afgedankte voertuigen én van allerhande materialen en materieel.

Zelf heeft hij dit in zijn verklaring in het strafdossier toegegeven.

Of het de beklaagde was die in de strafbaar gestelde periode de heromschreven feiten onder 2 en 3 heeft gepleegd, is echter niet bewezen. De beschrijving van de toestand op 5 mei 2008 houdt niet noodzakelijk in dat het de beklaagde was die zowel de parking heeft aangelegd als de opslagruimte heeft opgericht tussen oktober 2007 en 4 mei 2008.

Bij gebrek aan bewijs van de toestand voordien, wordt de beklaagde dan ook vrijgesproken voor de heromschreven feiten onder 2 en 3.

Wat het feit onder tenlastelegging 4 betreft, is tot slot niet bewezen dat er hiervoor een stedenbouwkundige vergunning vereist is. Ook voor dit feit wordt de beklaagde vrijgesproken.

Het feit onder tenlastelegging 1 is voldoende bewezen door het gevoerde onderzoek. Hiervoor kan verwezen worden naar de vaststellingen, de foto's én de verklaringen van de beklaagde zelf.

3. DE HERSTELVORDERING

Binnen de strafbaar gestelde periode werd geen gevolg verleend aan de geformuleerde herstellvordering wat de opgeslagen voertuigen én allerhande materiaal en materieel betreft.

Een eensluidend advies werd hieromtrent verleend door de Hoge raad voor Handhavingsbeleid.

Bij de beoordeling van de herstellvordering mag de rechtbank zich niet begeven op het terrein van de opportuniteit, omdat dat erop zou neerkomen hem een bevoegdheid toe te kennen die onverenigbaar is met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen de administratie en de rechtscollèges (Cass., 15 juni 2004, www.cass.be).

Dit betekent niet dat de rechter geen enkele controle kan uitoefenen over de herstellvordering. Hij zal deze vordering maar opleggen voor zover hij de beklaagde schuldig acht aan de hem ten gelaste feiten. Bovendien behoort het tot de bevoegdheid van de rechter om de herstellvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet.

Nu de beklaagde slechts schuldig werd bevonden aan het feit onder tenlastelegging 1, wordt de herstellvordering die hieraan verbonden werd, opgelegd.

De herstellvordering in de voorliggende zaak met betrekking tot het bewezen verklaard feit onder 1 is uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en de ernst van de overtreding. De herstellvordering is daarenboven noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is afdoende gemotiveerd. Het belang dat de gevolgen van het herstel voor de beklaagde kan hebben, doet geen afbreuk aan de interne wettigheid van de herstellvordering.

Wat de dwangsom betreft, is de rechtbank van oordeel dat deze, zoals gevorderd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kan worden toegekend zoals gevraagd. Bij de beoordeling hieromtrent heeft de rechtbank rekening gehouden met de houding van de beklaagde in dit dossier, waarbij hem reeds lange tijd de mogelijkheid werd geboden vrijwillig uitvoering te geven aan de vordering tot herstel.

4. DE STRAFMAAT

Wat de strafmaat betreft, houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van de beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden.

Een effectieve bestraffing opleggen aan de beklaagde is niet passend.

Rekening houdend met het blanco strafrechtelijk verleden van de beklaagde wordt de hierna bepaalde geldboete opgelegd, met uitstel van straf gedurende een termijn van 3 jaar.

De beklaagde is ook een bijdrage verschuldigd aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden. De rechtbank is verplicht om bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf deze solidariteitsbijdrage op te leggen.

Daarbij wordt aan de beklaagde een verplichte vaste vergoeding opgelegd voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure. Momenteel bedraagt deze vergoeding 31,28 euro.

5. TOEGEPASTE WETTELIJKE BEPALINGEN

Bij deze uitspraak past de rechtbank onder meer de volgende wettelijke bepalingen toe:

- art. 1382 B.W.
- art. 38-40 van het Strafwetboek
- art. 4.2.1-6.1.1-6.1.41-6.1.46-6.2.1-6.2.2 van de Vlaamse Codex ruimtelijke Ordening
- art. 99-101-146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
- art. 1-8 Wet 29 juni 1964
- art. 185-194-195 van het Wetboek van Strafvordering
- art. 1 van de wet van 5 maart 1952

- art. 28-29 van de wet van 1 augustus 1985
- art. 91, tweede alinea –148-149 K.B. 28 december 1950
- art. 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist na TEGENSPRAAK.

1. OVER DE STRAFVORDERING

De rechtbank verklaart de strafvordering ontvankelijk en gegrond in de volgende mate.

De feiten onder de tenlasteleggingen 2, 3 en 4 worden heromschreven in de tijdsperiode van oktober 2007 tot 4 mei 2008. De beklaagde is op de zitting hieromtrent vrijwillig verschenen.

De rechtbank verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen 2, 3 en 4 niet bewezen en spreekt de beklaagde hiervoor vrij.

De rechtbank verklaart de feiten onder de tenlastelegging 1 bewezen en veroordeelt de beklaagde hiervoor tot:

- een geldboete van 1.000,00 euro met 45 opdecimen gebracht op 5.500,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging toegestaan gedurende een termijn van 3 jaar
- een bijdrage van 25,00 euro met 45 opdecimen gebracht op 137,50 euro
- een vergoeding van 31,28 euro

De kosten, gemaakt door het openbaar ministerie, en tot op heden begroot op de som van 140,17 euro, vallen voor 1/4e ten laste van de beklaagde voor 3/4e ten laste van de Staat.

De beklaagde wordt veroordeeld tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat betekent:

- het verwijderen op alle percelen van het opgeslagen materiaal, materieel én voertuigen, dit alles op de percelen
- de staking van het strijdig gebruik van de percelen voor de opslag van allerlei materiaal, materieel én voertuigen

en dit met betrekking tot de percelen, gelegen te gekend
onder perceelnummers

Dit alles binnen een termijn van 6 maanden na de uitspraak en op straffe van betaling van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging in de uitvoering van de herstelmaatregelen, zonder bijkomende termijn.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het grondgebied van Vlaams-Brabant, handelend in naam van het Vlaamse Gewest én het college van burgemeester en schepenen van de stad worden gemachtigd ambtshalve over te gaan tot het gevorderde herstel indien de beklaagde in gebreke blijft, en dit op kosten van de beklaagde.

Hierbij is overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

De overtreder die in gebreke blijft, is verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid, vermeld in het tweede lid van artikel 6.1.46 VCRO, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

De rechtbank beveelt overeenkomstig artikel 6.2.1 VCRO dat deze beslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven wordt op de wijze, bepaald in artikel 84 van de hypotheekwet. Bij gebrek aan overschrijving, vermeld in het eerste lid, dient deze beslissing ingeschreven op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

De rechtbank beveelt tot slot, overeenkomstig artikel 6.2.2 VCRO, dat deze beslissing wordt ingeschreven in het vergunningenregister.

DIT VONNIS WERD UITGESPROKEN in de buitengewone openbare terechtzitting van de achttiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

mevrouw	, rechter
mevrouw	, substituut-procureur des Konings
mevrouw	griffier

(get.)

(get.)